Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

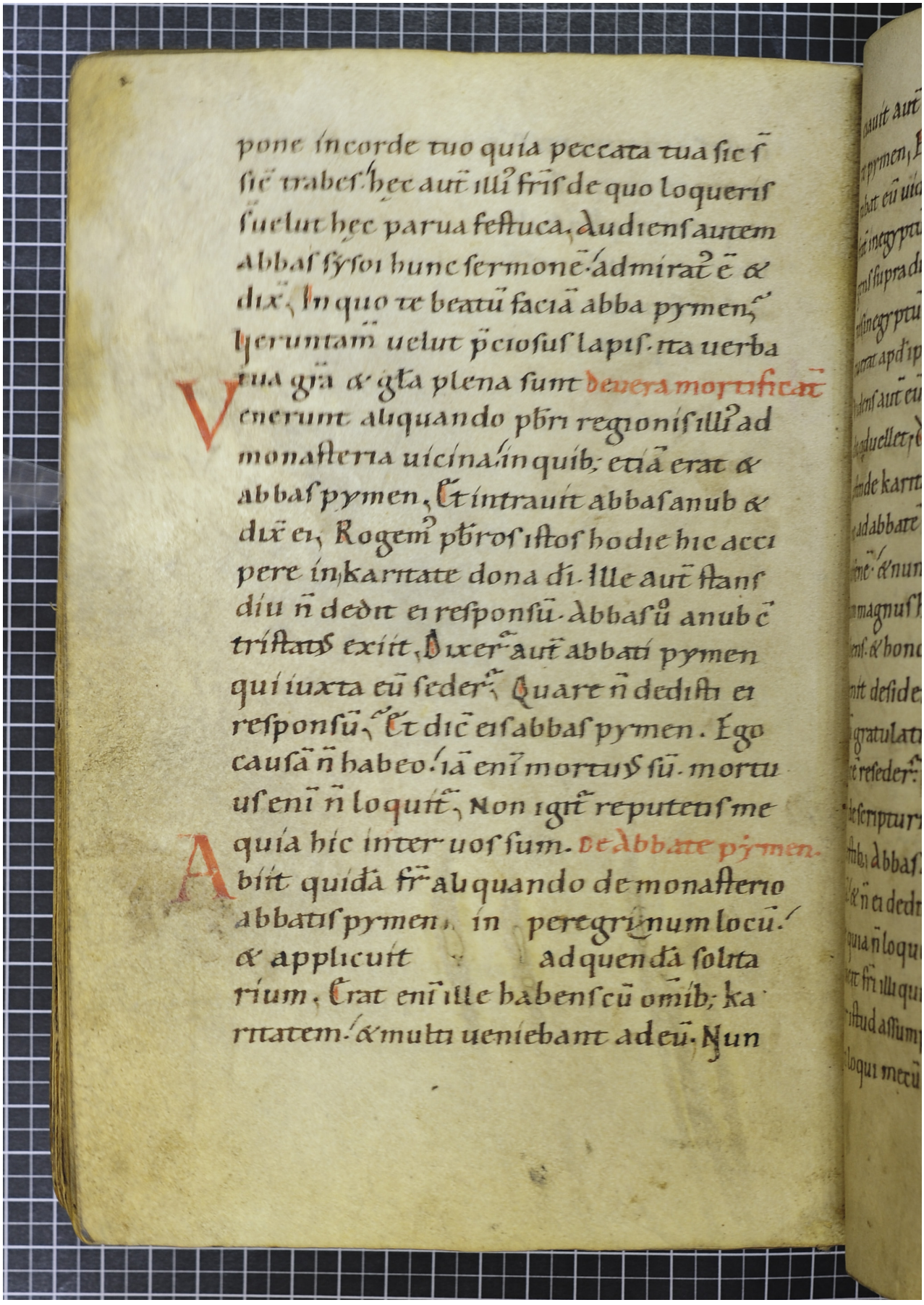

pone incorde tuo quia peccata tua sic ſ
sic̄ trabes. hec aut̄ illi frīs de quo loqueris
suelut hec parua festuca, Audiens autem
Abbas sysoi hunc sermonē. admirat̄ ē &
dix̄, In quo te beatū faciā abba pymen,
Ieruntam̄ uelut p̄ciosus lapis. ita uerba
tua gr̄a & gr̄a plena sunt Devera mortificat̄
enerunt aliquando pb̄ri regionis illi ad
monasteria uicina in quib; etiā erat &
abbas pymen, Et intrauit abbas anub &
dix̄ ei, Rogem̄ pb̄ros istos hodie hic acci
pere in karitate dona di. Ille aut̄ stans
diu n̄ dedit ei responsū. Abbas ū anub c̄
tristatus exiit, Dixer̄ aut̄ abbati pymen
qui iuxta eū seder̄, Quare n̄ dedisti ei
responsū, Et dic̄ ei abbas pymen. Ego
causā n̄ habeo. ia enī mortuus sū. mortu
us enī n̄ loquit̄, Non igit̄ reputeris me
quia hic inter uos sum. De abbate pymen.
Abiit quida fr̄ aliquando de monasterio
abbatis pymen, in peregrinum locū.
& applicuit ad quendā solita
rium, Erat enī ille habens cū omib; ka
ritatem. & multi ueniebant ad eū. Nun